

Morgen, at der er overført 1½ Mill. Kroner til Den sjællandske Bondestands Sparekasse fra Statskassen“ og Finansministeren saa havde svaret: „Vil De kradsse ud af den Dør, der er ikke et sandt Ord i det“, vilde jeg finde, det kunde have været en meget forsvarlig Optræden fra den daværende Ministers Side. Naar der altsaa foreligger saadanne Fortilfælde, synes jeg ikke, man fra den Side skulde anfælde den nuværende Regering paa den Maade, man her har gjort. Jeg synes, at man i saa Henseende kan have nok med at feje for sin egen Dør, og at der ikke er nogen som helst Anledning til alle de Angreb, der er rettede mod den højtærede Finansminister.

Men det skal jeg ikke komme dybere ind paa, det er ikke derfor, jeg har forlangt Ordet, det er for at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss), som i Gaar rettede en Forespørgsel til Finansministeren vedrørende Aarsagen til, at Regeringen forelægger dette Forslag om at sælge Øerne. Det ærede Medlem spurgte Finansministeren, om der ikke i Arbejderforholdene derovre og i Urolighederne har foreligget et Moment, som har bevæget Regeringen til at forelægge Forslaget. Ministeren har jo afvist denne Tale i Gaar, da han havde Ordet, men jeg maa alligevel her gøre et Par Bemærkninger herom, fordi det Spørgsmaal, der blev fremdraget af det ærede Medlem, forekommer mig at være saare interessant. Der er nemlig ingen Tvivl om, at de Folk, der er særlig interesserede rent økonomisk i at sælge Øerne, har misbragt den Bevægelse, der har været ovre paa Øerne, for at vække en Stemning mod de indfødte. Jeg ser nu, at Hr. Lachmann er kommet hjem ovre fra Vestindien og har udtalt sig om Negrene i den konservative Presse. Det var meget betegnende, at det var Bestyreren paa en af den salgsvenlige Gehejmekonferensraad Hagemanns Plantager, der sendte Bud efter „Valkyrien“ og fremstillede Forholdene som saa farlige for de Hvide, at det var ganske nødvendigt at skaffe hurtig Hjælp derover. Jeg tror, at man meget let kan kæde disse Røster sammen med Salgsbestræbelserne. Jeg tror, man har misbragt den Bevægelse, der er derovre, for at fremme en vis Stemning i Danmark mod Negrene og faa Øerne solgt. Jeg siger, at

det er en skammelig Maade, hvorpaa man har misbragt den Bevægelse, for Sandheden er den, at det har været en yderst fredelig Bevægelse. Der er kommet Meddelelser herhjem om, at Negrene vilde brænde Plantagerne af, og at der var Ildebrande derovre. Der har været foretaget Undersøgelser, og der er ikke fremkommet det ringeste, som tyder paa, at Negrene har paasat disse Brande, men man havde Brug for dem i Agitationen mod den farvede Arbejderbefolkning derovre. Jeg tror heller ikke, at den højtærede Finansminister vil fastholde her, at det var af Hensyn til denne Arbejderbevægelse, at Regeringen sendte „Valkyrien“ til Vestindien. Jeg vil gerne spørge den højtærede Finansminister, om det er rigtigt, at det var af den Grund, at man sendte „Valkyrien“ derover. Jeg synes, man skylder at yde den farvede Befolkning Retfærdighed paa dette Omraade nu, da vi staar i Færd med at skille os ved den. Det er ikke rigtigt, at man paa den Maade har søgt at fremstille den i et daarligt Lys herhjemme. Men alle disse Meddelelser om farefulde Tilstande og Uro o. s. v. gik i et naivt, konservativt Publikum herhjemme, for at det skulde benyttes mod Socialdemokraterne. Det var Socialdemokraterne, der særlig havde taget sig af de farvede; det gjaldt ogsaa om at lægge os for Had herhjemme i Danmark paa dette Omraade. Derfor gik alt, hvad der fremkom i saa Henseende, i den konservative Presse, uden at disse Mennesker samtidig tænkte paa, at de var med til at forberede den Stemning, som var nødvendig for at faa Øerne solgt. Det er vist ikke saaledes, at den farvede Befolkning med nogen stor Begejstring skilles fra Danmark; det ved jeg meget vel. De Breve, der kommer herhjem, taler et saadant Sprog, at man maa tro, at det først er efter store Overvejelser, at Hamilton Jackson og hans Folk paa de vestindiske Øer har besluttet sig til at rive sig løs fra Danmark og erklære sig for Tilhængere af Øernes Overdragelse til Amerika. Jeg kan kun glæde mig over, at Hamilton Jackson og hans Folk har taget det Standpunkt. Jeg har nemlig faaet det Indtryk yderligere bestyrket ved den Forhandling, der har været ført i disse Dage, at det vilde være ganske haabløst at faa gennemført de Ønsker, som den farvede Befolkning nærer.